

af deres Stilling til Arbejderne have været væsentlig medvirkende til, at Opstanden kom i Stand. Mon det kan stemme med vor moralske Følelse at følge den af den ærede Minister saaledes anviste Vej. Jeg tror det ikke; men det maa den ærede Minister afgjøre med sig selv. Jeg vil sige, at, hvis der var Egne i Sylland, hvor Beboerne til Stadighed havde faaet Summer af Staten til Hjælp til at dyrke deres Høbeegarde, men altid laa i Klammeri med deres Arbejdere, som af og til gjorde Spektakler, og Cierne saa kom til os og fortalte, hvorledes det var gaaet og til Slutning jendte os et Telegram, der lød saaledes: Flere Penge, ellers Opstand, hvad vilde vi saa svare dem? Vi vilde sige: Gaa fra Gaarden! saa vilde vi se, hvorledes det vilde gaa. Jeg tror, at Finanzministeren vilde sige det Samme; men den ærede Minister er nu kommet ind i at følge de vestindiske Regjeringstelegrammer, og det forekommer mig ikke, at han, hvor praktisk en Mand han ellers er, med Hensyn til dette Spørgsmaal har vist sig synderlig praktisk. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at en af Grundene til St. Croix's Ulykke er, at der er saa faa Danske derovre. Derksom vi ved en økonomisk Krise kom i Besiddelse af 4—5,000 Ldr. Land, derved, at Mange med god Grund maatte gaa fra deres Eiendomme, fordi disse vare betyngede med alt for store ufunde Prioriteter, og fordi Cierne ikke kunde opfylde deres Forpligtelser mod deres Arbejdere, saa kunne vi sige os selv med den ærede Brevskriver, at Diebliffet ikke er ugunstigt for Danske at tage Bo der. Hvis Kommissionen, som naturligvis maa være kjendt med Forholdene, blot talte een virkelig dygtig Landmand i sin Nibte, kjendt med vore egne Forhold, vilde det være tilstrækkeligt. Jeg antager, at den saa kunde foretage en grundig Undersøgelse af dette af Brevskriveren reiste Spørgsmaal i Forbindelse med Spørgsmaalene om Sammenlægning og Udstykning og eventuelt ogsaa om Selveiendom og forskellige andre Den vedrørende Forhold, hvilket navnlig vilde være til overmaade stor Betydning for Faktoret. Sion Farm og Peters Nest ligge med 1,000 Acres Land og ligeledes Work and Nest, der er forgjældet op over Drene til Statskassen, med 1,000 Acres indenfor Sukkerogeriets Omraade. Hvem paastaar nu, at ikke Halvdelen eller endogsaa mere end Halvdelen af disse 2,000 Acres Land eller c. 1,400 Ldr. Land, der ligge, uden at blive benyttede til Sukkerdyrkning, meget vel kunde opdyrkes, naar de bleve lagte i de rette selvvirkende Hænder, og der blev taget ordentlig fat fra neden? Det er en Opgave, der er en saadan Kommission værdig ved Siden af at bringe Hjælp for den siebliffelige Nød. Det maa ogsaa være en Opgave for en saadan Kommission at undersøge, om vi ikke kunne blive fri for, jeg havde nær sagt Halvdelen af det Embedsmaafineri, som vi have derovre. Det er

en lille D med 20,000 Indbyggere, og vi have her i Landet mange Jurisdiktioner, som ere større end St. Croix. Sæt vel, at Banskelighederne der ere anderledes end hos os, men anbring saa en Herredsfoged eller Dommer i hver af de to Byer med tilstrækkelig mange Politibetjente derovre og antag en passende Soldaterstyrke paa Den, og frigjør os saa for alt det Andet! Noget Saadant, at Guvernøren skal have et Præsidentskab paa St. Croix med hele det store Apparat af Sekretariat og Bogholderi, er dog umuligt at fatte. Denne gammeltdags Administrationsmaade kan virkelig ikke gaa længere. Men at vente til, at Kolonialraadet selv skulde sige dette, vilde sikkert være at vente noget for længe. Kolonialraadet bestaar foruden af Plantere og Kjøbmænd, af nogle Embedsmænd og en Apotheker, den ene Sabel holder den anden i Steden, det nuværende System er en Slags Tilfredsstillelse for begge Parter, og det er ikke sandsynligt, at vi derfra kunne vente Forslag til Reformen i denne Retning. Med Hensyn til den fremsatte Paastand om, at Kolonialloven maatte træde ud af Kraft, for at Reformen kunde blive gennemført, skal jeg sige, at den forstaar jeg ikke. Jeg beder, om man vil læse Koloniallovens §§ 1—5 igjennem og sammenholde dem med § 85, for ikke at nævne flere, og man vil da se, at denne Myndighed kan Kommissionen faae, uden at gaa Koloniallovens Tankegang eller Mand for nær. Hovedbestemmelsen er, at Lovgivningsmagten er hos Rigsdagen og Kongen i Forening, altsaa Kongeriget egen Lovgivning, og ved Siden deraf kan den lovgivende Myndighed udøves af Kongen i Forening med Kolonialraadet ved Anordninger, og den vedkommende Kommission kan som provisorisk — om Forlæbelse, som midlertidig Regjering fremme disse, saaledes at mulig St. Croix en Gang kan komme til at ligge med betydelig mere Sandhed som Vestindiens Berle, end det nu kan siges at være Tilfældet. Men det vil tilvisse ikke ske ved at gjøre Darmarks Tre afhængig af eller sætte den i Forbindelse med Finanzministerens to Lovparagrafer. Jeg indrømmer, at der skal til Formaalets Opnaelse ske Gøt, som mulig ikke er behageligt, det er, at den Mand, som Regjeringen udnævner, skal Regjeringen tillige gjøre til Guvernør. Jeg indrømmer dette, og at det kan være en Følge af Kommissionens Bestættelse, som kan være den ærede Minister noget imod, efter at han har fundet sig i og endog været tilfreds med den nuværende Guvernørs Forhold derovre i de to sidste Maanedere; men jeg tror ikke, at det kan være en uovervindelig Bestemmelse for nogen Regjering at gjøre dette. Det kan ikke nytte, at vi negte det. Lad den vedkommende Guvernør have nok saa mange fortrinlige Egenstaber — jeg skal ikke forsøge paa at berøve ham en eneste — saa staar han dog her som en General, der har tabt